

บทที่ 4

แนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน

เค้าโครงเรื่อง

1. แนวทางในการแก้ปัญหาการควบคุมชั้นเรียน
2. แนวทางในการแก้ปัญหานักเรียนไม่ส่งการบ้าน
3. แนวทางในการแก้ปัญหานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
4. แนวทางในการแก้ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักศึกษาได้มีแนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน
2. เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำตัวอย่างในการแก้ปัญหาไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไข

ปัญหาการเรียนการสอน

สภาพปัญหาที่นักศึกษาฝึกสอนมักจะพบคือ การควบคุมชั้นเรียนไม่ได้ นักเรียนไม่ทำงานส่ง และนักเรียนมีความรู้เดิมน้อยหรือไม่เพียงพอที่จะต่อยอดความรู้ใหม่ แนวทางในการแก้ปัญหานักศึกษาก็คือ นักศึกษาต้องปรับพฤติกรรมการสอนใหม่ ให้มีการสอนที่เร้าใจผู้เรียนให้มากขึ้น และใช้หลักการเสริมแรงทางบวก และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน และไม่ควรใช้การลงโทษหรือหักคะแนน ครูผู้สอนไม่ควรหักคะแนนผู้เรียนตั้งแต่ผู้เรียนไม่มีคะแนนให้หัก

ในบทนี้จะนำเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนใหญ่ ๆ ใน 4 ประเด็น ดังนี้

1. แนวทางในการแก้ปัญหาการควบคุมชั้นเรียน

นักศึกษาฝึกสอนแทบทุกคนจะพบกับปัญหาการควบคุมชั้นเรียน เพราะไม่เพียงแต่นักศึกษาฝึกสอนเท่านั้นที่พบปัญหานี้ ครูผู้สอนประจำก็ต้องพบกับปัญหาการควบคุมชั้นเรียนเช่นเดียวกัน

การบริหารจัดการชั้นเรียน (classroom management) เป็นเรื่องยากสำหรับครูฝึกใหม่ และเมื่อพวกเขาพบปัญหาการบริหารจัดการชั้นเรียนแล้วก็จะใช้วิธีการขู่ วางอำนาจ ทำตัวเหมือนเป็นผู้บริหารที่ใช้วิธีการเผด็จการ สั่งให้ผู้เรียนอยู่ในความเรียบร้อย เพราะเข้าใจว่าการบริหารจัดการชั้นเรียนนั้น คือการทำตัวเป็นผู้บริหารที่วางอำนาจใส่ผู้เรียนแล้วจะแก้ปัญหาได้ ดังนั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้อำนาจในการบริหารชั้นเรียน จึงใคร่ขอใช้คำว่า การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน (assigned classroom environment) แทนคำว่าการบริหารจัดการชั้นเรียน แนวทางในการแก้ปัญหาคือการควบคุมชั้นเรียนนั้น นักศึกษาคควรมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1.1 ที่มาของปัญหาการควบคุมชั้นเรียน

ปัญหาของการควบคุมชั้นเรียนไม่ได้ หรือไม่สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีได้ อาจเกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

- 1) ผู้สอนไม่สามารถเร้าความสนใจผู้เรียนได้ เพราะผู้สอนใช้วิธีสอนแบบเดิม ๆ ไม่ตื่นเต้น
- 2) นักเรียนไม่สนใจที่จะเรียนในสิ่งที่ครูมอบให้ เพราะง่ายเกินไป หรือไม่ยากเกินไปกว่าที่จะเข้าใจ
- 3) บรรยากาศนอกห้องเรียนมารบกวนบรรยากาศในชั้นเรียน เช่น เสียงจากนอกห้องเรียนดังกว่าในห้องเรียน
- 4) เกิดจากความคึกคะนองของผู้เรียนที่จะเรียกร้องความสนใจจากครู ทำให้ครูอ่อนหัดไม่สามารถสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีได้

1.2 บรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีในชั้นเรียนควรเป็นอย่างไร

การสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนการสอนที่ดีไม่ได้ หมายความว่า ภายในห้องเรียนมีความเงียบสงบ มีก็แต่เสียงครูผู้สอนเท่านั้น เพราะผู้เรียนที่นั่งเงียบไม่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ไม่สามารถเดาได้เลยว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้อหรือไม่ ดังนั้นบรรยากาศการเรียนการสอนที่ดีในชั้นเรียนควรเป็นดังนี้

- 1) มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วย
- 2) ไม่มีแรงกดดันจากผู้สอน ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด ความกลัว การโต้ตอบเป็นไปโดยเพื่อสนองความต้องการของครูผู้สอนเท่านั้น เพราะรู้ว่าถ้าไม่ตอบครูจะ

โกรธ เป็นต้น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีเมื่อผู้เรียนมีความรู้สึกผ่อนคลาย ตามทฤษฎีการเรียนรู้ โดยไช้สมองเป็นฐาน (นัยพินิจ คชภักดี ,2548)

1.3 แนวทางในการแก้ปัญหาการควบคุมชั้นเรียนอย่างไร

การแก้ปัญหาการควบคุมชั้นเรียนไม่ได้มีวิธีเดียว แต่จะมีวิธีใดดีที่สุด ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับเบื้องหลังหรือที่มาของสาเหตุการควบคุมชั้นเรียนไม่ได้ ดังนั้นก่อนที่จะลงมือแก้ปัญหาการควบคุมชั้นเรียนนั้น ครูผู้สอนจะต้องศึกษาสิ่งต่อไปนี้ คือ

ก.) ที่มาของปัญหาการควบคุมชั้นเรียนคืออะไร อะไรคือสาเหตุสำคัญที่ทำให้ควบคุมชั้นเรียนไม่ได้

(1) ผู้สอนใช้เทคนิคการสอนเดิม ๆ นำเบื่อหน่าย

(2) บรรยากาศทางกายภาพไม่เอื้ออำนวย เช่น ร้อนมากเกินไป แสงไม่พอ แออัด เสียงรบกวนจากภายนอก

(3) ผู้เรียนต้องการเรียกร้องความสนใจ หรือต้องการที่จะทดสอบความอดทนของผู้สอน ต้องการดูปฏิบัติการโต้ตอบของครูผู้สอน

ข.) ศึกษาและทำความเข้าใจถึงความต้องการของผู้เรียน วัยของผู้เรียน สภาพแวดล้อมของผู้เรียน อะไรกำลังอยู่ในความสนใจของผู้เรียน นั่นคือครูผู้สอนต้องมีหลักจิตวิทยาสำหรับเด็กในวัยที่ตนกำลังสอนอยู่

เมื่อครูผู้สอนได้รู้ที่มาของปัญหาที่แท้จริงแล้ว และมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียน รวมทั้งได้ศึกษาถึงจิตวิทยาการเรียนรู้เบื้องต้นแล้ว ก่อนอื่นครูต้องเลือกแนวทาง หรือวิธีการแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในที่นี้จะเสนอแนะแนวทางหรือวิธีการแก้ปัญหาการควบคุมในชั้นเรียนแบบต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาฝึกสอนได้เลือกใช้ตามความเหมาะสม

1.3.1 ใช้วิธีการเสริมแรงทางบวก และปรับพฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนใหม่ โดยให้โอกาสผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในระหว่างที่ครูสอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับครู โดยครูหยาบยกปัญหาหรือคำถามที่ท้าทายให้นักเรียนคิด ครูคงต้องถามใครสักคนหนึ่ง (ซึ่งไม่ใช่คนที่คุยหรือไม่ตั้งใจ) ที่สนใจฟังมาตลอด ตัวอย่างคำถามที่ชวนคิดก็คือ

“สิ่งที่ครูพูดนักเรียนเชื่อหรือไม่ เพราะเหตุใด” ไม่ว่าคำตอบจะเป็นอย่างไร ขอให้ผู้ตอบก็ใช้ได้แล้ว จากนั้นครูรีบตอบสนองต่อคำตอบนั้นทันที โดยถามว่า “คนที่ตอบชื่ออะไร เลขที่เท่าไร.... ครูจะให้ 2 คะแนน สำหรับการตอบ” (แต่ไม่มีการหักคะแนน

ถ้าตอบผิด) ครูปรับคำตอบของนักเรียนให้เข้าประเด็นที่ถูกต้อง แล้วให้คะแนนบวกเพิ่มอีก 2 คะแนน (ถ้าจะให้ดีควรมีการเขียนเลขที่ของนักเรียนผู้ตอบ พร้อมด้วยคะแนนกำกับ)

ข้อพึงสังเกต ครูผู้สอนจะไม่ใช้วิธีการหักคะแนนก่อนที่เขายังไม่มีคะแนนให้หัก ครูไม่ควรขู่นักเรียนว่าจะหักคะแนนถ้าใครไม่สนใจเรียน เพราะนักเรียนยังไม่เคยได้รับคะแนนจากครูเลย ดังนั้น คะแนนจึงไม่มีความหมาย คะแนนจะมีความหมายต่อเมื่อครูเริ่มมีการให้คะแนนก่อน เมื่อผู้เรียนได้รับการตอบสนองที่ดีจากครูผู้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ ถ้าผู้เรียนสามารถทำคะแนนได้ในระดับหนึ่งแล้ว ถ้าครูจำเป็นต้องหักคะแนนที่สะสมมาหรือที่มีอยู่ ครูก็ต้องแสดงความเสียใจ และให้เขารู้สึกเสียดายที่ถูกหักคะแนนหรือติดลบสัก 1 หรือ 2 คะแนน ทำให้คะแนนที่เขาสะสมมาลดลงไป

ขอย้ำว่าวิธีการเสริมแรงทางบวกดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ครูจะต้องทำอย่างจริงจังต่อเนื่องและเป็นระบบ มีใบรายชื่อจุดบันทึกคะแนนทุกครั้ง และอย่าลืมหาพยายามให้โอกาสคนที่ยังไม่มีคะแนนหรือมีคะแนนน้อยได้มีโอกาสทำแต้มให้มีคะแนนบ้าง และคะแนนที่ครูบันทึกนี้ไม่เป็นความลับ เป็นไปอย่างเปิดเผยให้ผู้เรียนมีสิทธิ์มาขอดูได้

ครูไม่ต้องกลัวว่าคะแนนที่ครูให้จะเกินคะแนนเก็บที่ครูตั้งไว้ เพราะคะแนนที่ครูให้ระหว่างเรียนนี้จะมีจำนวนเต็มไม่จำกัด เมื่อสิ้นภาคเรียนแล้วครูจะเทียบคะแนนที่สูงสุดเป็นคะแนนเต็มที่ครูตั้งใจไว้ เช่น มีคนได้คะแนนความตั้งใจระหว่างเรียนสูงสุด ถึง 80 คะแนน ความตั้งใจระหว่างเรียน 10 คะแนน และผู้ได้ น้อยกว่า 80 คะแนน ครูผู้สอนก็จะทำการเทียบสัดส่วนว่า 80 คะแนน คือ คะแนนความตั้งใจระหว่างเรียน 10 คะแนน และผู้ที่ได้ น้อยกว่า 80 ก็จะถูกตัดทอนลงมาตามส่วน

อย่าลืมหาคะแนนความสนใจระหว่างเรียนนี้ มีขึ้นและลงได้ตามพฤติกรรมของผู้เรียนที่บางชั่วโมงก็ขาดความตั้งใจลงไปบ้าง บางชั่วโมงก็ตั้งใจตอบคำถามดี เป็นต้น

1.3.2 ใช้วิธีปรับพฤติกรรมการสอนของครู ให้มีความตื่นตัวใส่ใจ วิธีนี้ครูต้องปรับปรุงตัวเองจากการสอนแบบเดิม ๆ มาเป็นการสอนที่เข้าถึงตัวผู้เรียน เช่น

(ก) เลือกวิธีสอนแบบเล่นเกมที่มีการแข่งขันเป็นทีม โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละไม่ควรเกิน 5 คน ตอบคำถามทายคำปริศนา แล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันคิด แล้วตอบคำถามลงบนแผ่นกระดาษขนาดเล็ก (หรือแผ่น white board ขนาด 30×40 นิ้ว) แล้วชูคำตอบขึ้นพร้อม ๆ กับหลังจากที่ครูให้สัญญาณหมดเวลาในการตอบ แล้วเขียนคะแนนบนกระดาษที่แยกเป็นกลุ่มต่าง ๆ

วิธีนี้ครูต้องยอมรับว่าผู้เรียนจำเป็นต้องส่งเสียงดังบ้าง เพราะผู้เรียนได้แสดงออกถึงความตั้งใจที่จะทำคะแนนให้สำหรับกลุ่มของตนเอง แต่ครูต้องคุมเกมให้อยู่ด้วยการวางแผนล่วงหน้าว่าจะบริหารเกมอย่างไร ควรมีการแจ้งกติกาล่วงหน้า และให้ทุกคนต้องปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด

(ข) เลือกวิธีสอนแบบให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มด้วยกัน กลุ่มละไม่ควรเกิน 4-5 คน เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม และงานที่มอบหมายให้กลุ่มทำต้องเป็นงานที่ท้าทาย น่าคิด น่าทดลอง เหมาะสำหรับวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสังคมศึกษา เช่น ให้นักเรียนทำการทดลองเรื่อง คุณสมบัติของกรดกับเบส หรือในวิชาคณิตศาสตร์ ให้นักเรียนต่อภาพสี่เหลี่ยมบนสามเหลี่ยมมุมฉาก เพื่อสอนทฤษฎีพีทาโกรัส หรือในวิชาสังคมศึกษา ให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวิธีที่จะช่วยให้สังคมไทยมีความสามัคคีกัน

วิธีสอนแบบแบ่งกลุ่มให้นักเรียนทำนั้นครูจะต้องเข้าไปสังเกต และฟังการสนทนา การทำงานของผู้เรียนแต่ละกลุ่มว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการให้นักเรียนทำหรือไม่ ครูควรชี้แนะ หากพบว่ากลุ่มใดทำผิดขั้นตอนหรือเข้าใจผิดบางอย่าง หรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง

หลังจากที่นักเรียนแต่ละกลุ่มทำสำเร็จแล้ว ครูอาจจะให้นักเรียนในกลุ่มที่ทำสำเร็จแล้วยกมือขึ้น แล้วครูก็จะเข้าไปฟังคำบรรยายของแต่ละกลุ่มแล้วให้คะแนนเป็นกลุ่ม หลังจากฟังแล้ว หากครูมีเป้าหมายที่ต้องการให้เพื่อนกลุ่มต่างกลุ่มได้ฟังข้อคิดเห็นของกันและกันแล้ว ครูก็ควรให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่จะออกมาพูดให้ครบทุกกลุ่มพร้อม ๆ กัน เช่น มีอยู่ 10 กลุ่ม ทุกกลุ่มก็ส่งตัวแทนมาหน้าชั้นเรียนครบทั้ง 10 คน ทั้งนี้เพื่อควบคุมชั้นเรียนให้ทุกคนในกลุ่มหยุดการทำงานต่อไปในขณะที่เพื่อนออกมารายงาน ดังนั้นเมื่อผู้พูดถูกส่งตัวมายืนหรือนั่งหน้าชั้นครบทุกกลุ่มแล้ว แสดงว่าทุกกลุ่มพร้อมที่จะพูดแล้ว ครูอาจจะใช้วิธีจับฉลากว่าให้กลุ่มใดพูดก่อนหรือใช้วิธีอาสาสมัครก็ได้

การควบคุมชั้นเช่นนี้ ผู้เขียนได้เคยใช้แล้วได้ผลตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมถึงระดับปริญญาโท และผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกฝนให้เป็นผู้ฟังที่ดี

2. แนวทางในการแก้ปัญหาให้นักเรียนไม่ส่งการบ้านหรือชิ้นงาน

ปัญหาการส่งงานของผู้เรียนต้องมีสาเหตุ ดังนั้นการแก้ปัญหาจึงต้องศึกษาสาเหตุของการไม่ส่งการบ้านเสียก่อนจึงจะแก้ปัญหาได้ตรงประเด็น สาเหตุของการไม่ส่งการบ้านหรือชิ้นงาน อาจเนื่องมาจาก

1. การบ้านเยอะเกินไป ทำให้นักเรียนทำไม่ทัน
2. การบ้านยากเกินไป ทำให้นักเรียนทำไม่ได้
3. ภาระงานส่วนตัวทางบ้านของนักเรียน เช่นต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน
4. ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของการบ้าน เพราะที่บ้านมีสิ่งน่าสนใจกว่าการทำ

การบ้าน

สาเหตุแต่ละสาเหตุมีวิธีการแก้ปัญหาแตกต่างกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงวิธีการแก้ปัญหาการไม่ส่งการบ้านตามสาเหตุของปัญหา

2.1 ถ้าพบว่านักเรียนไม่ส่งการบ้าน เพราะครูให้มากเกินไป ซึ่งอาจจะมากเกินไปในวิชาของเราวิชาเดียว หรืออาจจะมากเกินไปเพราะรวม ๆ กันหลายวิชา เพราะครูผู้สอนต่างคนต่างก็ให้การบ้านโดยไม่ได้คุยกันก่อนเลยว่าผู้เรียนได้การบ้านอะไรกันมาบ้างแล้ว

วิธีการแก้ปัญหาคือการไม่ส่งการบ้านเนื่องจากครูให้การบ้านมากเกินไปนั้นสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้

2.1.1 ถ้าเป็นวิชาคณิตศาสตร์ ครูควรให้การบ้านเป็นแบบขั้นต่ำ กล่าวคือ เมื่อครูสอนตัวอย่างและวิธีทำแล้ว ครูก็ให้นักเรียนลงมือทำการบ้านในชั้นเรียน สังเกตอัตราการทำงานของผู้เรียนภายใน 10 นาที นักเรียนทำได้สูงสุดกี่ข้อ ถ้ามีความแตกต่างระหว่างบุคคลมาก ครูควรกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำว่า ให้นักเรียนทำการบ้านในข้อต่อไปนี้ ไม่ต่ำกว่า 10 ข้อ เป็นต้น ถ้าใครสามารถทำได้มากกว่านั้นก็ทำเกินได้

2.1.2 ใช้เวลาว่างพักเที่ยงหรือตอนเย็นก่อนกลับบ้าน นัดนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้านมานั่งทำด้วยกัน โดยมีครูดูแลอยู่

2.1.3 ให้นักเรียนทำงานให้เสร็จภายในชั่วโมงเรียน เพื่อจะได้ไม่ต้องไปทำต่อที่บ้าน เช่น ในวิชาวิทยาศาสตร์ นักเรียนควรบันทึกผลการทดลอง สรุปผลการทดลองและตอบคำถามท้ายการทดลองให้เสร็จภายในเวลาเรียน เพราะนอกจากจะทำให้นักเรียนไม่ต้องทำการบ้านมากเกินไปแล้ว นักเรียนยังเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพราะถ้าสรุปผลการทดลองและตอบคำถามที่บ้านก็จะทำให้นักเรียนลืมผลการทดลองไปแล้ว

2.1.4 ควรถามนักเรียนว่าวันนี้มีการบ้านอะไรบ้างแล้ว ถ้าครูผู้สอนจะให้อีกควรส่งวันใด และควรให้ในระดับไหน นอกจากนี้ครูผู้สอนหลายคนในห้องเดียวกันควรมีการพูดคุยกันว่า ใครให้การบ้านอะไร ส่งวันใด เพื่อกระจายงานของนักเรียนไม่ให้ประดังกันมากเกินไป

2.2 ถ้าพบว่าการบ้านที่ครูให้ยากเกินความสามารถของผู้เรียน หรือผู้เรียนยังทำ ความเข้าใจไม่ดีพอ ก็จะทำให้ผู้เรียนท้อ เพราะทำไม่ได้ วิธีแก้ไขคือ

2.2.1 ให้การบ้านที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยให้นักเรียนลอง ทดลองทำให้ครูดูเป็นตัวอย่างก่อน ว่าทำได้แน่จึงค่อยให้การบ้านไปทำต่อ

2.2.2 นัดนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจมาทำการบ้านพร้อมกันหลังเลิกเรียน เพื่อช่วย ให้นักเรียนไม่ต้องกลับบ้านไปคิดคนเดียว การช่วยกันคิดไม่ใช่การลอกการบ้าน แต่เป็น การพูดคุยปัญหาที่ไม่เข้าใจหรือยากให้เข้าใจและง่ายขึ้น

2.3 ถ้าพบว่าภาระงานส่วนตัวทางบ้านของนักเรียนมีมากจนไม่มีเวลาทำการบ้าน ครูก็ควรเห็นใจ ให้เวลาเขาเป็นพิเศษ ให้นักเรียนส่งการบ้านช้ากว่าเพื่อนได้ และควรให้เพื่อน ๆ ในห้องยอมรับและเห็นใจเพื่อนด้วยกันด้วย

2.4 ถ้าปัญหานักเรียนไม่ส่งการบ้าน เพราะไม่เห็นความสำคัญของการบ้าน เพราะ นอกโรงเรียนมีสิ่งน่าสนใจกว่าการทำการบ้าน ก็แสดงว่าการบ้านที่ครูให้ทำนั้นไม่ส่งผลอะไร ต่อตัวเขา แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ถ้าใครไม่ทำการบ้านครูจะใช้วิธีการแก้ปัญหาด้วยการ ลงโทษ เช่น ตีหน้าเสาธงหรือหักคะแนน การแก้ปัญหาด้วยวิธีการลงโทษจะไม่ส่งผลดีกับ นักเรียน ครูควรใช้วิธีแก้ปัญหาด้วยการเสริมแรงทางบวก และควบคู่ไปกับการให้การบ้าน ที่ท้าทายสนุก สอดรับกับความสนใจของผู้เรียน ยกตัวอย่างการให้การบ้านในวิชาคณิตศาสตร์ ก็ให้ไปจดบันทึกจำนวนแต้มในเกมที่นักเรียนชอบเล่น เพื่อคูสติติในการเล่นแต่ละครั้ง แล้ว ให้ทำเป็นกราฟแท่งหรือกราฟเส้นตรง ที่ตรงกับความสามารถของผู้เรียน และให้จดบันทึก เวลาที่เริ่มเล่นเกมจนเล่นเสร็จแล้วให้บันทึกเวลาที่เลิกเล่น หาช่วงระยะเวลาที่เล่นเกมใช้ เวลาที่นานที่สุดหรือที่ชั่วโม่ง เทียบกับเวลาที่ทำการบ้านตามที่ครูสั่งดังกล่าว ถ้าคนที่ไม่ได้เล่นเกมก็อาจจะให้ไปสัมภาษณ์คุณพ่อและหรือคุณแม่ว่าได้ใช้จ่ายค่าอะไรในบ้าน เช่น ค่ากับข้าว ค่าของใช้ต่าง ๆ แล้วลงบันทึกเป็นรายวัน รวมค่าใช้จ่ายรายวันของพ่อแม่เมื่อถึงสิ้นเดือน ให้นำเงินเดือนของคุณพ่อคุณแม่มาเป็นตัวตั้งแล้วลบด้วยค่าใช้จ่าย

การให้การบ้านเป็นงานกิจกรรม ก็ควรเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความรู้ ความสามารถของผู้เรียน และเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระที่เรียนอยู่ เช่น เรียนเรื่องการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม ก็ให้สัมภาษณ์คุณพ่อคุณแม่ว่านักเรียนมีส่วนใดที่เหมือนคุณพ่อคุณแม่บ้าง (เช่น ผมหยักศอก ตา 2 ชั้น ลิ้นห่อได้ ฯลฯ) แล้วยังเหมือนกับญาติพี่น้องและคุณปู่ คุณย่า คุณตาคุณยาย ในลักษณะดังกล่าว

อย่าลืมว่าการให้การบ้านที่น่าสนใจแล้วต้องมีการเสริมแรงสำหรับคนที่ทำมาด้วย เป็นต้นว่าให้ออกมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟัง แล้วครูก็ชมเชยพร้อมกับให้คะแนน แต่ไม่ควรหักคะแนนคนไม่ทำ ควรถามสาเหตุแล้วเปิดโอกาสให้เขามีโอกาสได้ทำและออกมาเล่าบ้าง

3. แนวทางในการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเพื่อน ๆ ในห้องจะมีความรู้สึกเป็นปมด้อยของตนเองด้วย การทำพฤติกรรมต่าง ๆ ครอบคลุมการสอนของครูหรือเรียกร้องความสนใจจากครู บางคนก็อาจจะเก็บตัวเงียบไม่แสดงการตอบสนองครู ครูผู้สอนต้องหมั่นฝึกสังเกตว่านักเรียนในห้องแต่ละคนมีจุดอ่อนในเรื่องใด และผู้เรียนมีนิสัยการเรียนรู้แบบใด ซึ่งแต่ละคนจะมีนิสัยการเรียนรู้ไม่เหมือนกัน ดังนั้นการแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงต้องแก้เป็นรายบุคคล ขึ้นอยู่กับจุดอ่อน จุดเด่น และนิสัยการเรียนรู้ของแต่ละคน

แนวทางในการแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่สามารถใช้วิธีเดียวกันกับทุกคนได้ และไม่มีวิธีเดียวที่จะแก้ปัญหาในคนคนเดียว ดังนั้นแนวทางในการแก้ไขปัญหาลูกสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจึงเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ครูต้องศึกษาให้ดีว่านักเรียนคนนี้เรียนไม่รู้เรื่องใช่หรือไม่ หรือครูสรุปเอาเองว่านักเรียนคนนี้โง่ เพราะคิดอย่างที่คุณครูสอนไม่ได้ เหมือนกับครูของไอส์ไตน์ ที่เห็นว่าไอส์ไตน์คิดไม่เหมือนคนอื่นที่เขาคิดกัน จึงสรุปว่าเขาโง่ แท้ที่จริงแล้วนักเรียนอาจมีวิธีคิดแบบนอกกรอบที่คุณครูคิดไม่ได้ต่างหาก ดังนั้นก่อนที่จะด่วนสรุปว่าผู้เรียนคนใดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเพราะเขาโง่นั้น ควรศึกษาผู้เรียนคนนั้นให้ดีเสียก่อน ในที่นี้จะเสนอตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในแต่ละกลุ่มสาระวิชา ดังนี้

ปัญหาคณิตศาสตร์ที่เกิดกับผู้เรียนพอแบ่งออกได้เป็น 3 แบบใหญ่ ๆ คือ ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดที่ผิด (misconception) ขาดทักษะการคำนวณและแก้ปัญหาโจทย์ไม่ได้

3.1 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำ การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำนั้น ครูผู้สอนควรเริ่มต้นด้วยการ วินิจฉัยผู้เรียนก่อน ซึ่งอาจทำได้หลายวิธีคือ การใช้ข้อสอบวินิจฉัย (แบบทดสอบที่สร้างขึ้น เฉพาะสำหรับวินิจฉัยจุดอ่อนของผู้เรียน ส่วนมากจะใช้ในวิชาคณิตศาสตร์เพื่อจุดจุดที่เข้าใจ ผิด) หรือการสัมภาษณ์ผู้เรียนโดยถามผู้เรียนว่าเขาคิดอย่างไรจึงตอบคำตอบเช่นนี้ เพื่อดู ว่าจุดที่เข้าใจผิดนั้นคืออะไรแล้วทำการแก้ไข

3.1.1 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหานักเรียนที่มีความคิดรวบยอดที่ผิด โดยเริ่มต้นด้วยการให้ความคิดรวบยอดที่ถูกต้อง แก้ไขความคิดรวบยอดเก่าที่ผิดเสียก่อน ยกตัวอย่าง นักเรียนมีความเข้าใจว่า 2×3 เท่ากับ $2+2+2$ แทนที่จะเข้าใจว่า $3+3$ ซึ่งแสดง ว่านักเรียนไม่เข้าใจประโยคสัญลักษณ์

วิธีแก้ปัญหานักเรียนที่มีความคิดรวบยอดผิดในเรื่องนี้ ครูต้องรู้ก่อนว่า การที่ผู้เรียนคิดเช่นนั้นอาจเป็นเพราะ

- ครูผู้สอนเดิมไม่เคยให้ความคิดรวบยอดในเรื่องนี้
- ผู้เรียนเข้าใจเองว่า 2×3 ก็เท่ากับ 3×2 แล้ว ทำไมจึงเขียน 2×3

เท่ากับ $2+2+2$ ไม่ได้

- ผู้เรียนคุ้นกับการบวกจำนวน เช่น $2+3$ มี 2 เป็นตัวตั้ง ดังนั้น 2×3 ก็เลยคิดว่า 2 เป็นตัวตั้งจึงต้องนำ 2 มาบวกกัน 3 ครั้ง

วิธีแก้ไข ก็คือ ครูผู้สอนควรให้นักเรียนตีความหมายของโจทย์ คณิตศาสตร์ ดังนี้

มีส้มอยู่ 2 กอง ๆ ละ 3 ผล เขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์ได้เป็น $2 \times 3 = \square$

ส่วนโจทย์ที่ว่า มีส้ม 3 กอง ๆ ละ 2 ผล เขียนประโยคสัญลักษณ์ได้ว่า $3 \times 2 = \square$

ดังนั้นจากโจทย์ในตอนแรกที่เขียนประโยคสัญลักษณ์เป็น $2 \times 3 = 3+3$ เพราะมีส้มอยู่ 2 กอง ๆ ละ 3 ผล และจากประโยคสัญลักษณ์ในตอนหลัง $3 \times 2 = 2+2+2$ เพราะมีส้ม 3 กอง ๆ ละ 2 ผล

การแก้ไข ความคิดรวบยอด ทางคณิตศาสตร์ของผู้เรียนไม่ยากเลย เพียงแต่ครูผู้สอนเองต้องมี ความคิดรวบยอด ให้เป็นรูปธรรม ให้ผู้เรียนได้เห็นชัด ๆ

3.1.2 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีทักษะการคำนวณต่ำ เพราะพัฒนาการทางปัญญาช้ากว่าปกติ หรือสะเพร่าเนื่องจากสมาธิสั้น หรือท่องสูตรคูณไม่แม่นยำ

ตัวอย่างที่ 1 วิธีแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีทักษะการคำนวณต่ำเพราะพัฒนาการทางปัญญาช้า นั้น ครูผู้สอนควรให้เริ่มคำนวณด้วยจำนวนที่น้อย ๆ ก่อนและไม่ควรรีบเร่งให้ผู้เรียนคิด ควรปล่อยให้เขามีเวลาในการคิดนานกว่าปกติ และคอยให้กำลังใจเมื่อเขาทำถูก

ตัวอย่างที่ 2 วิธีแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีทักษะการคำนวณต่ำเพราะสะเพร่า ครูควรให้การแก้ไขโดยให้เขาคิดทบทวนอีกครั้งก่อนส่งงานให้ครูตรวจ

ตัวอย่างที่ 3.1 วิธีแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีทักษะการคำนวณต่ำเพราะท่องสูตรคูณไม่แม่นยำหรือท่องไม่ได้ ด้วยการให้ผู้เรียนใช้สูตรคูณช่วยในการทำการบ้านหรือทำแบบฝึกหัด ผู้เรียนที่ใช้สูตรคูณที่เป็นแผนผังตารางเดิม ๆ บ่อย ๆ ไม่ควรเห็นว่าการท่องสูตรคูณไม่ได้เป็นปัญหาใหญ่ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียด และเมื่อครูบังคับให้ท่องให้ได้ มิเช่นนั้นจะถูกลงโทษ ก็ยิ่งเพิ่มความเครียด การจำสูตรคูณก็ยิ่งทำได้ยาก ดังนั้นให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจและอนุญาตให้ใช้ตารางสูตรคูณในการทำแบบฝึกหัดไปก่อน และเมื่ออนุญาตให้ใช้ตารางสูตรคูณได้ ผู้เรียนคนนั้นอาจจะต้องทำแบบฝึกหัดคิดคำนวณมากกว่าคนอื่น เมื่อดูตารางสูตรคูณบ่อย ๆ ซ้ำ ๆ โดยไม่วิตกกังวลหรือเครียด ผู้เรียนก็จะจำสูตรคูณได้ติดตามตารางที่ใช้ทุกวัน หลักการนี้เป็นการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน

ตัวอย่างที่ 3.2 อีกวิธีหนึ่งครูอาจจัดกิจกรรมประกวดร้องเพลงท่องสูตรคูณ โดยการกำหนดให้เวลาในการฝึกร้องเพลงเป็นระยะเวลาหนึ่ง ก่อนที่จะขึ้นเวทีการประกวด

ถ้าเป็นเด็กโตครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนคิดทำนองเพลงสูตรคูณด้วยตนเอง ประกวดทำนองและเนื้อร้อง เป็นการเสริมแรงและส่งเสริมความสนใจของผู้เรียน

ตัวอย่างที่ 3.3 ครูผู้สอนอาจใช้เวลาก่อนหมดชั่วโมงคณิตศาสตร์ประมาณ 5 นาที ฝึกคิดคำนวณในใจโดยตั้งโจทย์บวกลบคูณหารง่าย ๆ จนกว่าครูจะเห็นว่าผู้เรียนเริ่มมีทักษะเพิ่มขึ้นแล้ว จึงค่อยเพิ่มความยากขึ้นทีละเล็กละน้อย การฝึกแต่ละครั้งควรทำการเฉลยคำตอบทันทีเพื่อการเสริมแรง

3.1.3 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาที่ตีความหมายโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ไม่ได้

การที่นักเรียนไม่สามารถตีความหมายโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ได้นั้น มีสาเหตุมาจากการเรียนคณิตศาสตร์แบบท่องจำ นักเรียนที่มีนิสัยการเรียนแบบท่องจำนั้น จะทำให้รูปแบบของโจทย์ตามตัวอย่างที่ครูให้ เมื่อครูให้โจทย์ปัญหาที่เขียนแตกต่างจากตัวอย่างก็จะแก้ปัญหาโจทย์ไม่ได้ ดังนั้นปัญหาอยู่ที่ครูต้องปรับพฤติกรรมการสอนใหม่ ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 ครูต้องให้ผู้เรียนฝึกคิดแก้ปัญหาโจทย์ด้วยการป้อนคำถามสั้น ๆ ว่า

1.1 โจทย์บอกอะไรบ้าง แล้วขีดเส้นใต้สิ่งที่โจทย์บอกมา

1.2 โจทย์ต้องการอะไร หรือโจทย์อยากรู้อะไร ให้เขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์

ตัวอย่างที่ 2 ถ้านักเรียนแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ไม่ได้ เพราะมีปัญหาการขาดทักษะการอ่าน ครูก็ควรสอนโจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้เป็นรูปธรรม ยกตัวอย่าง ครูนำเหรียญบาทหลาย ๆ เหรียญมาเป็นสื่อการสอน ปัญหาโจทย์การบวก ลบ คูณ และหาร (ระดับชั้นประถม) โดยครูแจกเหรียญบาทให้นักเรียนกลุ่มละ 50 เหรียญ แล้วให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันคิดโจทย์ปัญหาขึ้นมาเอง แล้วเขียนเป็นประโยคสัญลักษณ์ โดยให้คิดโจทย์หลากหลาย มีทั้งบวก ลบ คูณ และหาร แล้วครูผู้สอนจะเดินตรวจดูความถูกต้องเป็นรายกลุ่ม และช่วยปรับโจทย์จากภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียน

ตัวอย่างที่ 3 ฝึกให้นักเรียนสร้างปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ขึ้นมาเอง โดยครูเริ่มด้วยการบอกผลลัพธ์ที่ได้ก่อน ยกตัวอย่าง

ครู : ขณะนี้ครูมีเงินอยู่ในกระเป๋า 150 บาท นักเรียนจะถามคำถามอะไรครูบ้าง ที่จะนำไปสู่คำตอบว่าวันนี้ครูนำเงินมาเท่าไร

นักเรียน : ครูใช้จ่ายอะไรบ้างวันนี้

ครู : ครูใช้จ่าย 3 อย่าง คือ รับประทานอาหารเช้า 50 บาท รับประทานอาหารกลางวัน 80 บาท และซื้อดอกไม้ให้แฟนครู 60 บาท

นักเรียน : แล้ววันนี้มีใครให้เงินหรือไม่ เท่าไร

ครู : ไม่มี แล้วให้นักเรียนเขียนประโยคสัญลักษณ์ว่าวันนี้ครูนำเงิน

มาเท่าไร

3.2 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ต่ำ

นักเรียนที่มีปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ต่ำ ก็เนื่องมาจากได้รับการสอนวิชาวิทยาศาสตร์แบบท่องจำมากกว่าเหตุผลและทดลองเชิงประจักษ์ และบางทีก็เนื่องมาจากได้รับความคิดรวบยอดที่ผิด ๆ มา จึงทำให้ยากที่จะแก้ไข แนวทางที่ครูวิทยาศาสตร์ควรนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก็คือ วิจัยผู้เรียนว่ามีความคิดรวบยอดอะไรที่ผิดแล้วรีบแก้ไขก่อนที่จะสอนเรื่องต่อไปที่ต้องพื้นฐานความรู้เดิมนี้ ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาที่พบบ่อย ในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ตัวอย่างที่ 1 แนวทางในการแก้ปัญหานักเรียนที่ไม่สามารถเขียนสรุปผลการทดลองได้ การแก้ปัญหานี้ครูต้องดูที่สาเหตุว่าการที่ผู้เรียนเขียนสรุปผลการทดลองไม่ได้นั้นเป็นเพราะไม่รู้เป้าหมายของการทดลองหรือขาดทักษะการเขียนสื่อสาร วิธีแก้ปัญหาคควรมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.2.1 ก่อนเริ่มทำการทดลอง ครูควรตั้งคำถามเพื่อนำไปสู่การทดลองเสียก่อน เช่น “นักเรียนคิดว่าการงอกของเมล็ด จำเป็นต้องใช้แสงหรือไม่” “จะรู้ได้อย่างไรว่าพืชสังเคราะห์แสงแล้วได้น้ำตาลกลูโคส” “เงาเกิดจากอะไร” “จะรู้ได้อย่างไรว่าสารที่ใช้ในบ้านมีสภาพเป็นกรดหรือเบส” จากนั้นครูจึงนำคำถามที่ตั้งขึ้นมาเขียนเป็นวัตถุประสงค์ของการทดลอง โดยให้นักเรียนเป็นผู้เขียนวัตถุประสงค์ของการทดลองเอาจากคำถามที่ครูถาม

3.2.2 ในขณะที่นักเรียนทำการทดลองอยู่นั้น ครูควรเดินดูทุกกลุ่มว่าทำการทดลองถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องครูควรชี้แนะ จากนั้นครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลการทดลองเอง โดยให้นักเรียนที่ทำการทดลองเสร็จแล้วให้ยกมือขึ้นพร้อมที่จะอธิบายสรุปผลการทดลองให้ครูฟังคนเดียว ส่วนกลุ่มอื่น ๆ ที่ยังไม่เสร็จก็ทำการทดลองต่อไป ในขณะที่ครูฟังนักเรียนในกลุ่มรายงานผลการทดลอง ครูควรตั้งคำถามให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันตอบ จนนักเรียนสามารถสรุปผลการทดลองเองได้ ก็ให้เขียนบันทึกลงในผลการทดลอง ในระยะแรกนักเรียนอาจจะยังสรุปผลการทดลองด้วยภาษาพูด ครูก็ควรช่วยปรับ

ภาษาพูดให้เป็นภาษาเขียนสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจ ต่อจากนั้นครูต้องเดินไปฟังนักเรียน กลุ่มอื่นรายงานจนครบทุกกลุ่ม

3.3 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาต่ำ

การที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาค่าต่ำนั้น อาจเป็นที่นิสัย การเรียนของนักเรียนที่ไม่ชอบอ่าน และไม่ชอบฟังครูพูด ดังนั้นการแก้ปัญหาจึงควรปรับ พฤติกรรมการสอนของครูให้นักเรียนเป็นผู้พูด โดยครูตั้งประเด็นเป็นคำถาม แล้วให้นักเรียน อภิปรายกันภายในกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ตัวอย่างประเด็นที่จะให้นักเรียนอภิปราย เช่น “ทำไมพม่าจึงเคลื่อนทัพเข้ามาสู้กับไทยทางด้านเจดีย์สามองค์” “สาเหตุของการเสียกรุง ของครั้งที่ 1 กับครั้งที่ 2 ให้กับพม่า มีความเหมือนและความต่างกันอย่างไร” ก่อนที่ครูจะ ให้กลุ่มแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายประเด็นที่ครูตั้งนั้น ครูต้องบอกแหล่งความรู้ให้ นักเรียนได้ออกไปค้นคว้าในห้องสมุด และใช้ข้อมูลจากเว็บไซต์ที่ครูกำหนด เพื่อเป็น ข้อมูลในการอภิปราย แล้วครูจะต้องแจ้งนักเรียนว่าครูจะทดสอบความรู้ทันทีที่แต่ละกลุ่ม ออกมานำเสนอผลการอภิปราย ทั้งนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ฟังที่ดี จากนั้นครูก็ให้ทุกคนใน กลุ่มออกมานำเสนอผลการอภิปรายในประเด็นที่ได้รับมอบหมายให้เพื่อนในห้องฟัง

3.4 ตัวอย่างแนวทางในการแก้ปัญหาผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทยต่ำ

ปัญหาของผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย มักจะอยู่ที่ผู้เรียนไม่ สามารถอ่านจับใจความได้ เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง อ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัด

3.4.1 ปัญหาที่ผู้เรียนไม่สามารถอ่านจับใจความได้นั้น สาเหตุหนึ่งอยู่ที่ ครูผู้สอนเข้าใจว่าการอ่านจับใจความต้องให้ผู้เรียนอ่านในใจไม่ให้อ่านออกเสียง ซึ่งเป็น ความเข้าใจที่ผิด ครูควรฝึกให้ผู้เรียนสามารถอ่านจับใจความได้ด้วยการให้ผู้เรียนอ่าน ออกเสียงดังๆให้ครูฟังทีละย่อหน้าหรือทีละ 2-4 บรรทัด ขึ้นอยู่กับภูมิหลังของผู้เรียน เพื่อ ครูจะสังเกตว่าผู้เรียนนั้นอ่านอย่างไร เว้นวรรคถูกต้องหรือไม่ ครูต้องฝึกให้ผู้เรียนรู้จัก สรุปลความที่อ่านจาก 2-3 ประโยคก่อนที่จะให้สรุปลความได้ทั้งหมด

3.4.2 เมื่อผู้เรียนมีปัญหาเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง ครูผู้สอนควรฝึกให้ ผู้เรียนพูดให้ชัดก่อนและฝึกให้เขียนซ้ำๆ เพราะบางครั้งเขียนผิดเพราะความสะเพร่า นอกจากนี้ยังต้องฝึกให้เปิดพจนานุกรมฉบับนักเรียนบ่อยๆ

3.4.3 การแก้ปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดเจน ครูผู้สอนต้องศึกษาภูมิหลังของนักเรียนเสียก่อนว่า ภาษาประจำวันที่นักเรียนใช้อยู่เป็นภาษาใด ถ้าสภาพแวดล้อมของผู้เรียนใช้ภาษาต่างชาติ หรือไม่ใช้ภาษาไทยภาคกลาง การแก้ปัญหา ก็ต้องใช้เวลาฝึกนาน อีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนพูดเสียงได้ชัดเจน หรือออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้องก็คือใช้เพลงเป็นสื่อในการฝึก โดยเฉพาะถ้าเป็นผู้เรียนต่างชาติก็ให้ฝึกร้องเพลงชาติไทยให้ชัดเสียก่อน แล้วก็ให้ฝึกเพลงพื้นบ้านง่ายๆที่มีเนื้อร้องเน้นเสียงคำควบกล้ำชัดเจน เช่น เพลงควายไล่ขวิด

“ควายไล่ขวิดขวิดข้างขวา
คว้าวานมาไล่ขว้างควายไป
ควายขวางวังวนขวักไขว่
กวัดแกว่งขวานไล่
ล้มคว้าวางควาย ”

หรือจะใช้บทอ่านอาชยานการใช้ ช – ทร (คำควบไม่แท้) ที่อาจารย์กำชัย ทองหล่อ เป็นผู้แต่งไว้ ดังนี้

บทอาชยานการใช้ ช – ทร (ควบไม่แท้)

ทรวดทรงทราบทราบทราย	กำชัย ทองหล่อ ผู้แต่ง
มัทรีอินทรีย์มี	พุทธาหมายนภกอินทรี
ทรงไทรทรัพย์แทรกวัด	เทริดนนทรีพุทราเพรา
ตัว ทร เหล่านี้เรา	โทมนัสฉะเชิงเทรา
	ออกสำเนียงเป็นเสียง ขอ

4. แนวทางในการแก้ปัญหาที่นักเรียนไม่สนใจเรียน

ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนเป็นปัญหาพื้นฐานมากที่สุด แต่ดูเหมือนว่าครูผู้สอนแก้ปัญหาไม่ได้มากที่สุด ความจริงแล้วแนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน ในหัวข้อต่างๆที่กล่าวมาแล้วสามารถนำมาแก้ปัญหานักเรียนไม่สนใจเรียนได้ เพราะการที่นักเรียนไม่สนใจเรียน ก็อยู่ที่ครูผู้สอนสามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนได้ ให้สังเกตว่านักเรียนบนเวทีคอนเสิร์ต สามารถดึงความสนใจของผู้เข้าชมเป็นพันได้ แต่ทำไมครูจึงไม่สามารถสร้างความสนใจของผู้เรียนเพียง 40 - 50 คนไม่ได้

การที่ผู้เรียนไม่สนใจเรียนก็เพราะการเรียนไม่น่าสนใจ และผู้ที่จะทำให้การเรียน น่าสนใจได้คือครูผู้สอนต้องปรับพฤติกรรมการสอนใหม่ที่สามารถดึงความสนใจของผู้เรียน ได้ เทคนิคเช่นนี้ไม่ยาก หากครูผู้สอนมีแนวคิดดี ๆ และกล้าที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของ ตนเอง ดังนี้

4.1 ให้การเสริมแรงทางบวก และไม่ลงโทษผู้เรียนที่ไม่สนใจเรียน แต่จะให้ รางวัลกับผู้เรียนที่ขยันตอบคำถาม โดยให้รางวัลทันทีให้ทุกคนเป็นประจำ โดยเขียนชื่อ หรือเลขที่ของนักเรียนบนกระดานพร้อมด้วยคะแนน

4.2 ออกแบบกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจ การแบ่งกลุ่มผู้เรียนทำกิจกรรมจะช่วย ให้ง่ายต่อการดูแลความสนใจของผู้เรียนได้ทั่วถึง

แนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนที่เขียนไว้ในบทนี้ นักศึกษาสามารถนำไป ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับภูมิหลัง และสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ขั้นตอนของการใช้ แนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนเป็นส่วนสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นส่วน ของวิธีดำเนินการวิจัยปฏิบัติการ

แบบฝึกปฏิบัติ

1. ให้นักศึกษาจับกลุ่มสัมมนาภายในกลุ่มที่ตั้งคำถามวิจัยเหมือนกันหรือคล้ายกัน เพื่อคิดค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนที่เหมาะสมกับชั้นเรียนของตนเองมากที่สุด
2. เมื่อเลือกแนวทางในการตอบคำถามวิจัยหรือการแก้ปัญหาในชั้นเรียนได้แล้วให้นักศึกษา
 - 2.1 ตั้งชื่อวิจัย
 - 2.2 เขียนวัตถุประสงค์การวิจัย
 - 2.3 เขียนวิธีดำเนินการวิจัย